

Landesbibliothek Oldenburg

Digitalisierung von Drucken

Ivs Comitiorvm S.R.G.I. In Interregno

**Ayrer, Georg Heinrich
Strube, Julius Melchior**

Gottingae, [1746?]

VD18 1276969X

XVII. De Indictione Comitiorvm. Eam Ad Vicarios Pertinere Argvmentis Ex Indole Vicariae Potestatis Desvmtis Probatvr. De Observantia.

urn:nbn:de:gbv:45:1-17499

lute publica instituto conuentu saluo iure aliter ordinari possunt. Sed horum principiorum, ordinis potissimum caussa vno tenore expositorum, & sensus & veritas, per partes eundo facilius, credo, perspicietur.

XVII. DE INDICTIONE COMITIORVM. EAM AD VICARIOS PERTINERE ARGVMENTIS EX INDOLE VICARIAE POTESTATIS DESVMTIS PROBATVR. DE OBSERVANTIA.

PARS Caesarei in comitiis ordinandis muneris prima est indictio Comitiorum. Haec igitur ad Vicarios an pertineat, primo statim loco, & praecipua cum cura videndum est; tum quod nulla magis quaestio per interregna agitata sit, tum quod tota haec nostra dissertatio eo imprimis tendat, vt concessam Vicariis nouissima capitulatione comitiorum indictmentem defendamus. Equidem vt Vicariis indicendorum comitiorum potestatem tribuamus, sola salus suadere Imperii poterat, quae per periculosa interregnorum tempora sine comitiis saepe obtineri non potest (§. XI). Illud autem exspectandum non est,

vt

vt in hac indictionem vnquam consentiant Vicarii, nisi iis facultate hac concessa, aut nolentibus his renitentibusque, ipsa haberi comitia possint. a) Sed haec quoniam constituendi magis iuris rationes sunt, quam constituti, minus ad rem nostram pertinent. Nobis enim id vel maxime probandum est, illam conuocandi facultatem, quam vnicuique reipubl. in interregno asseruimus, (§. X.) apud nos quidem ita in Vicarios translata esse, vt, si comitia hi indicant, ordinibus omnibus comparandi necessitatem imponant. Huius autem rei argumentum ipsa Vicariae apud nos potestatis natura subministrat. Proreges enim nostri partes Caesarei muneris administratoria ratione ex delata sibi potestate exercere omnes eas possunt, quas vel lex & obseruantia, vel ipsa iis tribuit negotiorum natura; quando haec vel ad publicam seruandam tranquillitatem spectant, vel moram aliquam non patiuntur. (§. VIII.) Huc autem pertinet indictio comitorum. Primum enim, quamuis publicorum conuentuum convocatio soleat coniuncta esse cum maiestate, eius tamen naturae est, vt a magistratu

L

etiam

a) Quod argumentum potissimum vrget auctor prudentissimae consultationis apud Ill. MOSE-

RVM Staats-Recht To. VIII. p. 31.

etiam possit exerceri, h. e. vt Vicarii ob id, quod maiestate carent, ab hac facultate non excludantur. Deinde obseruatum quoque a nobis est, tranquillitatem Imperii eiusque salutem saepe conuocationem Imperii per interregna flagitare; totumque adeo hoc negotium ex eorum genere esse, quae ob hoc ipsum, quod ad seruandam pacem, & ad expeditionem earum rerum pertinent, quae moram nullam patiuntur, ad prouisionem Imperii referri debent. Nam si prouidere debent Imperio Vicarii, ipsa autem prouisio sine conuocatione ordinum peragi saepe nequit, dicendum utique est, conditores A. B. hanc quoque iis facultatem concessisse ^{a)}. Quomodo enim, qui finem aliquem intendit, media ad obtinendum eum necessaria is nolle potest? Itaque conuocationem Imperii recte sub rectorio Caesaris in comitiis munere comprehendimus, & huius exercitium Vicariis tribuimus. Illud, fateor, difficilius est, vt ostendatur, eam legem antiquitus apud hos seruata, comitiaque a Vicariis conuocata esse. A cuius generis exemplis conquirendis deterrere nos tum iuuenilis nostra

a) V. C. G. BVDERI Viri illustris *Amoenitates Iuris Publ.* p. 108.

fra aetas poterat, & academicorum studiorum in ponendis scientiarum rudimentis occupata ratio, quae lectioni veterum coaeuorumque scriptorum vix aliquid temporis relinquit; tum imprimis magnorum utique virorum in hac causa versantium, vestigia. Quamuis enim satis, ut solet, confidenter IO. PETERVS DE LVDEWIG a) asserat, antiquis temporibus praecipuam Vicariorum potestatem in comitiis conspicuam fuisse, tamen, quo id probet, nil adducit, nec ipse vult fortasse, ut aliis comitiis, quam quae de eligendo nouo rege instituebantur, alique adplicetur tempori, quam quo secundum eius b) satis improbabilem sententiam c) Palatini & Mareschalli munere, tota Vicaria absoluebatur potestas. Quin IO. BALTH. L. B. de WERNHER d), M. H. GRIBNERVS e), & IO. CAR. SPENERVS f), qui Vicariorum iura omnibus viribus propugnant, largiri haud dubitant, obseruantiam causae suae firmamentum non ad-

L 2

iun-

a) ad A. B. Tit. V. §. 1. p. 518. 535. Vol. I.

b) cit. loc. p. 515.

c) v. Illustrissimi & Excellentissimi MVNCHHVSI Comment. de Vicariatu Italico cap. 1. §. 8. GRIBNER de terris iuris Saxonicis §. 2. seq. Opusc. To. II. p. 138.

d) de Iuribus Vicariorum in A. B. non expressis §. 37. p. 26.

e) de Iuribus Vicariorum, quae perperam in dubium vocantur §. 27. Opusc. To. II. p. 42.

f) Teutsches Ius Publicum To. VI. p. 63.

iungere; vrgentes ideo, quod exempla non occurrant, minime illico denegandum esse Prouisoribus Imperii ius indicendi comitia. In quo quidem satis recte illi; militat enim pro Vicariis ipsius negotii natura, quae ea est, vt a Vicaria potestate ista facultas eximi vix possit. Negantes itaque contrariam aliquam probare obseruantiam debent; non autem, quia nondum extitere in interregnis comitia, concludere; si extiterint, tunc indictionem Vicariis tribuendam non esse. Iam vero quo maius in iure nostro publico situm in obseruantia praesidium est, a) eo maiorem operam dedimus, vt quaedam pro Vicariorum causa exempla satis firma exquireremus. Nec prorsus in ea re infelices fuimus, nisi quod quae reperta sunt, ad absentiam Imperatoris pertineant. Sed haec quoque magni iudicauimus in hac causa ponderis esse. Nam cum maior, fatentibus omnibus, potestas Vicariorum in Interregno sit, quam Imperatore absente, non inepta videtur consecutio: Vicarios, qui viuentem Caesarem conuocarunt comitia, multo magis eo mortuo id posse. Vt vsum tace-

am,

a) Quod argumentum ad hanc causam rectissime transfert illu-

stris BYDERVS *Amoenitat. Iuris Publ. p. 109.*

am, quem haec exempla, si casus absentiae iterum forte existeret, praeberent. Quare, non superuacaneum, speramus, laborem in his diligenter recensendis poni.

XVIII. HISTORIA COMITIORVM A VICARIIS
INDICTORVM. MATHILDIS ABBATISSA QVED-
LINBURGENSIS VICARIA IMPERII A. 998.
ET 999. COMITIA CONVOCAT.

PRIMUM Comitiorum, a Vicariis habitorum, quod ego quidem reperire potui, exemplum, sub Ottone III. occurrit. Is enim cum a. 997. ut Romanorum senatam purgaret, Italiam perrexit, summa rerum Dominae Mathildae amicae suae Quedlinburgensi Abbatissae delegata est a); quae conuocato Imperii senatu solennia Dornburgi b) A. 998. Comitia habuit, in quibus

L 3

quid-

a) ANNALISTA HILDESHEIMENSIS ad h. a. p. 730.

b) de situ huius Dornburg disputant FABRICIUS Origg. Saaxon. fol. 227. BECKMANN Histor. Anhaltin. P. III, L. II. c. VI. p. 243. LEVCKFELD in Antiquitat. Halberstad. ad ann. 971. p. 247. & Reuerendissimus Abbas GODOFREDVS in Chronic. Gott-

wicens. To. Prodrum. P. II. L. III. c. 1. p. 512. vide, cui hanc de Comitiiis, auspiciis Mathildinis habitis, obseruationem debeo, CHRIST. GOTTL. SCHWARZII V. C. doctissimam de Mathilde Abbatissa Quedlinburgensi aliquando Vicaria Imperii, 1736. editam dissertationem §. 13: p. 69.